

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara a v právní věci navrhovatele: **M.P.**, bytem, zast. Mgr. Barborou Barcalovou, advokátkou, sídlem Praha 1, Klimentská 36, proti odpůrcům: **I) Úřad městské části Praha 4**, sídlem Praha 4, Antala Staška 2059/80b, **II) Česká strana sociálně demokratická**, sídlem Praha 1, Hyberská 7, **III) Občanská demokratická strana**, sídlem Praha 4, Doudlebská 1699/5, **IV) TOP 09**, sídlem Praha 1, Újezd 450/40, **V) ANO 2011**, sídlem Praha 4, Pyšelská 2361/4, **VI) Trojkoalice SZ, KDU-ČSL, STAN**, **VII) Pro Prahu**, sídlem Praha 1, Panská 5, o návrhu na neplatnost voleb do zastupitelstva městské části Praha 4 ve volbách konaných ve dnech 10. 10. a 11. 10. 2014,

t a k t o :

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel, volební kandidát hnutí Pro Prahu, se návrhem doručeným Městskému soudu v Praze dne 24. 10. 2014 domáhal toho, aby soud vyslovil neplatnost voleb do zastupitelstva městské části Praha 4 ve dnech 10. - 11. 10. 2014 (dále jen volby), neboť neproběhly v souladu se zákonem č. 491/2001 Sb. a průběh voleb byl v rozporu s principy demokratické společnosti.

Navrhovatel shledává porušení § 30 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, neboť na území Prahy 4 tři dny před volbami byla distribuována předvolební brožura s názvem „Volební rádce Prahy 4“ s podtitulem „Analýza politických stran, která vám pomůže rozhodnout se, koho volit“, ve které je popsáno pět nejsilnějších politických stran (tedy i hnutí Pro Prahu) s tím, že jsou zde nepravdivě uvedeny jejich předvolební preference, které ve spojení se zde uvedenými hodnotícími výroky o hnutí Pro Prahu jsou způsobilé poškodit daném hnutí.

Dále dle navrhovatele ve volebních okrscích městské části Praha 4 - č. 4046, 4059, 4061 nebyly řádně distribuovány hlasovací lístky, neboť voličům byly doručeny volební lístky pro jiný volební obvod, došlo tak dle navrhovatele k porušení ust. § 25 odst. 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí.

Dle návrhu byly porušeny demokratické principy voleb zaručené ústavním pořádkem ČR, neboť vydáním předvolebního letáku s názvem „Největší zlodějny a podrazy Prahy 4“ neznámý pachatel vedl nekalou volební kampaň, která byla způsobilá ovlivnit volební výsledky. Pokud čl. 102 Ústavy stanoví, že členové zastupitelstev jsou voleni tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva, potom dle navrhovatele byla rovnost volebního práva byla porušena, když kromě nepoctivého způsobu vedení volební kampaně jednotlivými politickými stranami, uskupeními a kandidáty, trpí volby do zastupitelstva městské části Praha 4 formálními vadami, jež samy o sobě, tím spíše v celkovém úhrnu spolu s ostatními nedostatky, odůvodňují prohlášení voleb do zastupitelstva městské části Praha 4 za neplatné.

Podáním ze dne 30. 10. 2014 navrhovatel doplnil návrh o další důvod tvrzené neplatnosti voleb a to, že Trojkoalice SZ, KDU-ČSL, STAN byla v předvolebním období v rozporu s názvem volební strany označována jako „Trojkoalice pro Prahu 4“, čímž došlo k záměrnému klamání voličů, jestliže „Pro Prahu“ byl název konkurenčního subjektu.

Odpůrce I ve vyjádření k návrhu uvedl, že z obsahu namítaných volebních letáků nelze dovodit schopnost ovlivnit výsledek voleb, jestliže zde uvedená volební strana ANO 2011 navzdory nepříznivým údajům v letácích ve volbách na Praze 4 uspěla, stejně jako dehonestování kandidáti hnutí Pro Prahu, P. C. a J. S. Ve volebních okrscích č. 4046 a 4059 byla zjištěna chybná distribuce volebních lístků, byla však sjednána náprava novou distribucí řádných hlasovacích lístků. Dále členové volebních komisí činili dotaz na voliče při hlasování ohledně správnosti volebních lístků.

Odpůrce IV ve vyjádření k návrhu namítl zmatečnost návrhu, jestliže v rozporu s § 60 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb. navrhovatel uplatňuje v rámci návrhu na neplatnost voleb důvody pro neplatnost hlasování. Doplnění návrhu podáním ze dne 30. 10. 2014 odpůrce považuje za opožděné. K důvodům návrhu odpůrce uvedl, že Městský soud v Praze již judikoval, že obecné označení „Pro Prahu“, si nezaslouží zvláštní ochranu názvu. Odpůrce považuje argumentaci navrhovatele ničím nepodloženou a neprokázanou spekulací, navrhovatel nepředložil jediný relevantní pramen důkazu, který by prokazoval jím přeložená tvrzení, neprokázal přímý příčinný vztah mezi údajným nekalým vedením politické soutěže a výsledky voleb. Navrhovatel neprokázal distribuci namítaných letáků jako takovou, a pokud by se tak stalo, tak neprokázal jakkoli významnou distribuci, která by ve svém výsledku byla schopna ovlivnit výsledek voleb jako takových. Vzhledem k neznámému autorství letáku „Volební rádce Prahy 4“ jej odpůrce nepovažuje za předvolební průzkum. Odpůrce poukázal na zásadu, že neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil, jestliže za distribuci volebních lístků dle § 15 písm. c) zákona 491/2001 Sb. odpovídá starosta, P. C. – kandidát hnutí Pro Prahu.

Odpůrce VI ve vyjádření k návrhu sice připustil negativní předvolební kampaň na Praze 4, avšak tato nesměřovala pouze proti navrhovateli nebo proti hnutí Pro Prahu. Negativní kampaň nevedla k narušení voleb v takové intenzitě, aby založila neplatnost voleb. Navrhovatel neuvádí, kdy se o namítaných letácích dozvěděl. Z návrhu volební strany Pro Prahu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 8A 171/2014 plyne, že se volební strana navrhovatele o existenci letáků dozvěděla již 6., resp. 8.10. V souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 16/2013 měl navrhovatel možnost na ně reagovat. Pokud se volební strana navrhovatele dozvěděla o volebním průzkumu již dne 6.10., došlo ke zveřejnění v souladu s § 30 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb. Opakované následné šíření výsledků předvolebního průzkumu nelze považovat za zveřejnění výsledků průzkumů ve smyslu § 30 odst. 2 zákona. Nesprávná distribuce volebních lístků byla následně napravena a nemohla ovlivnit (ne)zvolení navrhovatele, neboť v okrscích č. 4046, 4059, 4061 navrhovatel nekandidoval. Námitku ohledně názvu Trojkoalice uplatnil navrhovatel po lhůtě dle § 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, proto podle § 90 odst. 3 s.ř.s. k ní nelze přihlížet. Napadená formulace „Trojkoalice pro Prahu 4“ obsahuje běžný obrat vztahující se k Praze 4. Bylo by v rozporu s demokratickými principy, aby některá volební strana volbou svého názvu znemožnila ostatním volebním stranám využívání spojky „pro“ ve spojení s městem, kterého se volby týkají.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Dle § 60 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb. návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování.

Dle § 60 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb. návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb.

Soud v souladu s judikaturou (Sb. NSS č. 1055/2007) má za to, že návrh na neplatnost voleb jako návrh na nejrazantnější zásah soudu v sobě zahrnuje i návrh na neplatnost hlasování a návrh na neplatnost volby kandidáta. Při rozhodování návrhu na neplatnost voleb pak soud na základě zjištěných skutečností podle konkrétních okolností určí, zda rozhodne o neplatnosti voleb, či jen o neplatnosti hlasování, příp. jen o neplatnosti volby kandidáta. Soud tak, jakkoli tvrzení návrhu směřuje v části nesprávné distribuce volebních lístků na určení neplatnosti hlasování, nespatřuje zmatečnost v podaném návrhu, je-li navrhovatelem uplatněna „pouze“ neplatnost voleb.

Základním a konstantním pravidlem pro rozhodování volebních soudů je východisko, že podmínkou úspěšnosti návrhu jsou: 1) protiprávnost, 2) vztah mezi touto protiprávností a zvolením zastupitelského sboru, jak byl zvolen, 3) zásadní intenzita této nezákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by ke zjištěné protiprávnosti nedošlo, nebyl by zastupitelský sbor zvolen tak, jak byl zvolen (NSS č. j. Vol 6/2004-12, IV. ÚS 787/0613).

Při rozhodování ve volebních věcech soud vychází z toho, že "pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá. Volební soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení (tzv. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality. Řízení je tedy založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny (čl. 6 Ústavy), jak již v jiné souvislosti Ústavní soud vyjádřil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 5/02 ze dne 2. 10. 2002. Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví). Z toho je třeba dovodit, že rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát. Podstatné však je, že zrušení voleb nelze brát jako trest za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimacy zvoleného orgánu." (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 73/04 ze dne 26. 1. 2005, který byl následně citován mimo jiné i v nálezu sp. zn. I. ÚS 768/06).

Výsledky voleb do zastupitelstva městské části Praha 4 v roce 2014 byly následující: hnutí Pro Prahu obdrželo 21 978 hlasů, což činí 7, 43 % odevzdaných hlasů a 2 získané mandáty člena zastupitelstva (P. C., J. S.), ANO 2011 získalo hlasů 64 110 (12 mandátů, 21,69 %), Trojkoalice hlasů 56 160 (11 mandátů, 19 %) TOP 09 hlasů 53 259 (10 mandátů, 18,01 %), ČSSD hlasů 37 658 (5 mandátů, 12,74 %), ODS hlasů 28 853 (5 mandátů, 9,76 %), KSČM hlasů 15 996 (0 mandátů, 5,41 %), Strana svobodných občanů hlasů 15 320 (0 mandátů, 5,18 %), DOMOV hlasů 2 041 (0 mandátů, 0,69 %), Koalice ND a DSSS hlasů 267 (0 mandátů, 0,09 %).

Navrhovatel kandidoval v obvodu č. 1 obce Praha 4, obdržel 357 hlasů, mandát zastupitele nezískal.

Soud provedl kontrolu neplatných hlasů v namítaných okrscích 4046, 4059, 4061 a zjistil, že v okrsku 4046 (volební obvod č. 5) byly 3 neplatné volební lístky z důvodu, že se jednalo o lístky obvod č. 2 namísto obvodu č. 5, v okrsku 4059 (volební obvod č. 4) bylo 12 neplatných volebních lístků z důvodu, že se jednalo o lístky pro volební obvod č. 2, v okrsku 4061 (volební obvod č. 4) byl 1 neplatný volební lístek z důvodu, že se jednalo o lístek pro volební obvod č. 2. Odpůrce I nespороval nesprávnou distribuci volebních lístků v okrsku č. 4046 a 4059, tato vada však byla následně odstraněna novou distribucí volebních lístků pro příslušný volební obvod č. 5 a 4. Množství neplatných volebních hlasů prokazuje, že byla provedena nová distribuce volebních lístků pro příslušný volební obvod i s upozorněním na předchozí chybnou distribuci volebních lístků. Navrhovatel nebyl kandidátem pro obvod 4 a 5 obce Praha 4, nýbrž pro obvod 1, v rámci kterého vadnou distribuci volebních lístků nenamítal. Vadná distribuce v odlišném volebním obvodu neměla vliv na jeho postavení kandidáta volební strany. Vzhledem k výsledkům voleb v obvodu č. 4 a 5 obce Praha 4, neměla vada prvotní distribuce volebních lístků vliv na volební výsledek navrhovatele ani na volební výsledek volební strany navrhovatele (hnutí Pro Prahu).

I kdyby soud vycházel z jinak nepravděpodobné maximy, že všechny neplatné volební lístky z důvodu jejich záměny s jiným volebním obvodem by jinak byly voliči (držiteli těchto neplatných lístků) určeny pouze pro hnutí Pro Prahu, nemělo by takovéto připočtení hlasů vliv na volební výsledek hnutí Pro Prahu, ale ani pro ostatní volební strany v daném volebním obvodu, shodně jako pro pořadí zvolených volebních kandidátů.

Pokud by ve volebním obvodu č. 5 Prahy 4 hnutí Pro Prahu získalo dalších 27 hlasů (3 neplatné volební lístky x 9 hlasů), mělo by celkem 2275 hlasů, stále by však množství získaných hlasů nepřesáhlo minimální hranici pro získání mandátu v zastupitelstvu, která byla 4198 hlasů (tomu odpovídající 2. díl Trojkoalice). Shodně by připočtení 27 hlasů kterékoliv volební straně kandidující ve volebním obvodu 5 Prahy 4 nezaložilo vznik dalšího mandátu v zastupitelstvu. Obdobně soud provedl potencionální připočtení 3 hlasů kandidátům volebních stran daného obvodu a dospěl ke shodnému závěru o nezpůsobivosti 3 hlasů ovlivnit pořadí zvolených kandidátů volebních stran.

Pokud by ve volebním obvodu č. 4 Prahy 4 hnutí Pro Prahu získalo dalších 117 hlasů (13 neplatných volebních lístků x 9 hlasů), mělo by celkem 4739 hlasů, stále by však množství získaných hlasů nepřesáhlo hranici pro získání dvou mandátů v zastupitelstvu, která byla 10.330 (2. mandát Trojkoalice – 5165 hlasů). Shodně by připočtení 117 hlasů kterékoliv volební straně kandidující ve volebním obvodu č. 5 Prahy 4 nezaložilo vznik dalšího mandátu v zastupitelstvu, kdy minimální hranici mandátu činil počet hlasů 4622 (mandát Pro Prahu). ČSSD získala jako 2. díl 4522 hlasů bez nároku na vznik mandátu, připočtením 117 hlasů by celkem získala 9161, 2. díl by tak činil 4581 hlasů, tedy stále méně než minimální počet hlasů 4622 pro mandát. Připočtení 117 hlasů ČSSD by tak nezaložilo vznik 2 mandátů v zastupitelstvu, oproti získanému 1 mandátu. Připočtení 117 hlasů straně TOP 09 by mělo pouze vliv na pořadí stran (1. TOP 09, 2. ANO 2011), nikoli na množství získaných mandátů v zastupitelstvu městské části Praha 4. Obdobně soud provedl potencionální připočtení 13 hlasů kandidátů volebních stran daného obvodu a dospěl ke shodnému závěru o nezpůsobivosti 13 hlasů ovlivnit pořadí zvolených kandidátů volebních stran.

Z výše uvedené plyne, že tvrzená vada spočívající v nesprávné distribuci volebních lístků ve volebních okrscích 4046, 4059, 4061 nemohla mít vliv na volební výsledek, proto dle soudu

nezákonnost spočívající ve vadné prvotní distribuci volebních lístků nezakládá neplatnost voleb.

Podle § 30 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb. v době počínající třetím dnem přede dnem voleb a končící ukončením hlasování nesmějí být žádným způsobem zveřejňovány výsledky předvolebních a volebních průzkumů.

Soud shodně s odpůrci IV a VI má za to, že navrhovatel nijak neprokázal, kdy byl leták „Volební rádce Prahy 4“ skutečně distribuován a v jakém rozsahu. Zároveň nelze jakékoliv sdělení o předpokládaném výsledku voleb považovat bez dalšího za zveřejnění výsledků předvolebních a volebních průzkumů ve smyslu § 30 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, není-li takové sdělení relevantně podloženo metodou zjištění veřejného mínění nebo tvůrcem takového průzkumu. Dle letáku „Volební rádce Prahy 4“, byla zdrojem údajů o „aktuální preferenci v Praze 4“ společnost ABC Research na základě osobních pohovorů 532 respondentů ve dnech 22. - 24. 9. 2014. Prostřednictvím internetového vyhledávače google má soud za prokázané, že společnost ABC Research zabývající se průzkumem veřejného mínění neexistuje. Shodně lze dovodit ohledně prezentovaného autora letáku prof. Vladimíra Šedivého. Lokálně distribuované výsledky předvolebních průzkumů s uvedením smyšleného zdroje nelze považovat za porušení ust. § 30 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., nýbrž na ně nahlížet ve smyslu narušení čestnosti volebního boje. Zároveň nelze považovat za porušení ust. § 30 odst. 2 zákona další šíření již dříve zveřejněného průzkumu.

I kdyby soud přijal závěr, že tímto letákem bylo porušeno ust. § 30 odst. 2 zákona, má soud za to, že takovéto zveřejnění volebních výsledků bez „autorizace“ věrohodným subjektem nebylo způsobilé ovlivnit výsledek voleb do zastupitelstva Prahy 4, neboť ještě před zahájením hlasování dne 9. 10. byl zveřejněn v deníku Metro článek poukazující na nevěrohodnost prezentovaného autora letáku i agentury, která měla provést daný průzkum veřejného mínění (viz. http://www.metro.cz/lidem-z-prahy-4-radi-falesny-profesor-z-arkansasu-koho-maji-volit-p8y-co-se-deje.aspx?c=A141008_163251_co-se-deje_row). Vzhledem k rozsahu distribuce deníku Metro lze mít za to, že informace zpochybňující autenticitu prezentovaného předvolebního průzkumu přesáhla dosah „zasažení“ voličů tímto letákem o „předvolebním průzkumu“. Pokud je volič seznámen v rozporu s § 30 odst. 2 zákona s předvolebním průzkumem, avšak následně ještě před volbami je také seznámen s popřením autenticity takového průzkumu, je účinek průzkumu na vůli voliče zcela mizivý. Což ostatně prokazují výsledky voleb do zastupitelstva Prahy 4, jestliže volební strany ANO 2011 a Trokoalice navzdory údajům o jejich neúspěchu dle „předvolebního průzkumu“ ve volbách uspěly. Soud, jak dále uvedeno, leták „Volební rádce Prahy 4“ zhodnotil ve spojení s dalším namítaným letákem „Největší zlodějny a podrazy Prahy 4“ v rámci posouzení (ne)splnění požadavku rovného a čestného volebního boje.

Jakkoli zákon o volbách do zastupitelstev obcí oproti např. zákonu o volbách do parlamentu nestanoví požadavek čestné a poctivé volební kampaně, zákaz zveřejňování nepravdivých údajů o kandidátech a volebních stranách (§ 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb.), lze danou podmínku čestné a poctivé volební kampaně dovodit i pro komunální volby z ústavních zásad demokratické společnosti garantující nejen právo volit, ale také být i volen za rovných podmínek dle čl. 1, 5 Ústavy a čl. 2 odst. 1, 21 odst. 1, 22 Listiny základních práv a svobod.

Soud vázán podaným návrhem není oprávněn hodnotit, zda volební strana Pro Prahu je „nevolitelné uskupení politicko-kmotrovských struktur“, zda představitelé volební strany Pro Prahu, tedy i sám navrhovatel, jsou ve spojení s „kmotrem“, případně zda v letáku uvedené kroky radnice Praha 4 byly skutečně nikoli ku prospěchu obce, nýbrž určitých vybraných

jednotlivců, resp. zda v letáku uvedené osoby měly vliv na uvedený postup obce. *Pokud jde o obsah volební kampaně, je si Ústavní soud vědom, že v jejím průběhu jsou voličům často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty, které mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii však je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci. Pokud volební zákon hovoří o požadavku čestného a poctivého vedení volební kampaně, má tím na mysli to, co se dříve označovalo jako čistota voleb (srov. § 56 odst. 1 zákona č. 75/1919 Sb., kterým vydává se řád volení v obcích republiky Československé). Nelze však tyto pojmy vykládat z hlediska soukromého práva a obecné morálky, neboť jde o jejich použití v podmínkách volební kampaně, která není ničím jiným než bojem o hlasy voličů. Jeho negativní projevy lze regulovat, nelze je však zákonem vyloučit (Pl. ÚS 73/04). Obdobně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. Vol 9/2008 – 33: je třeba mít zejména na zřeteli, že volební kampaň představuje ve svých důsledcích jednu z forem výkonu základních práv, jakými jsou především svoboda projevu, právo na informace, sdružovací právo, shromažďovací právo apod. Výklad tohoto ustanovení právě v kontextu svobody projevu (čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) pak považuje Nejvyšší správní soud v této věci za klíčový. Jak totiž vyplývá z ustálené rozhodovací činnosti Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva, je v zájmu ochrany svobody projevu nezbytné akceptovat vyšší míru kritiky vůči osobám veřejně činným. Vyjadřování de facto čistě subjektivních politických názorů, byť se týkají osoby konkurenta v politickém boji, tedy v souladu s výše uvedeným nelze v žádném případě považovat za porušení poctivosti a čestnosti volební kampaně. Nejvyšší správní soud.... dodává, že v případě šíření informací o protikandidátech je třeba pohlížet zcela odlišně než na šíření informací ve volební kampani prostřednictvím např. médií, které jsou financovány z veřejných zdrojů. Z výše uvedeného plyne posunutí prahu vnímání volební kampaně z hlediska morálky a etiky. Sice stále existuje nepřekročitelná hranice zakázaného jednání, avšak tato hranice je posunuta s ohledem na povahu voleb, jejíž výsledek je dán výhradně vůlí voličů, z čehož plyne zdrženlivost soudu zasáhnout do výsledku hlasování voličů. Údaje uvedené v tiskovinách „Volební rádce“ i „Největší zlodějny“ soud nepovažuje za natolik nové a natolik dehonestující navrhovatele, hnutí Pro Prahu nebo jinou volební stranu, aby byly způsobilé svým obsahem výrazně ovlivnit vůli voličů a tím i výsledek voleb do zastupitelstva městské části Praha 4. Soud takto dovozuje nejen z obsahu předložených letáků, ale i z výsledků voleb. Nejvýraznějším volebním heslem pražských komunálních voleb v roce 2014 bylo napříč volebními stranami boj proti kmotrům, developerům, případně proti korupčnímu jednání „radnic“. Letáky „Volební rádce Prahy 4“ a „Největší zlodějny“ je tak pouze součástí „obvyklé“ volební strategie zřejmě nejen v pražských komunálních volbách. V letáku „Největší zlodějny“ byly označeny osoby, které byly ve vedení radnice Praha 4, a proto byla tvrzena jejich odpovědnost za rozhodnutí obce. Co se týče spojení navrhovatele, P. C. (Pro Prahu), J. B. (ČSSD) s O. P., je taková vazba prokázána fotografií z jednání s vicepremiérem Severního Kypru v roce 2013 a komentáři médií o daném setkání. O. P. je v médiích označován jako kmotr již nejméně od roku 2012 v souvislosti se změnou osoby starosty Prahy 4 (odvolání P. H. a zvolení M. C.). Informace o spojení představitelů hnutí Pro Prahu s osobou, která je v médiích označena jako „kmotr“ tak nebyla novou informací, a proto již z tohoto důvodu lze vyloučit vliv takového sdělení prostřednictvím uvedených letáků na rozhodování voličů. Zároveň pokud se nejednalo o novou informaci, měly dotčené subjekty možnost ještě před volbami prezentovat své tvrzení o jejich vazbě na O. P., resp. o jeho významu pro rozhodování vedení obce Prahy 4. Závěr o tom, že letáky neměly výrazný vliv na rozhodování voličů, prokazují volební výsledky většiny dotčených osob. V letáku uvedení P. C., J. S. (pro Prahu), J. B., K. P. (ČSSD), L. M. (ODS) byli bez ohledu na obsah letáku zvoleni do zastupitelstva. Nezvolení byli navrhovatel, I. S. (Pro Prahu) a F. K. (ČSSD). Shodně získali mandát*

zastupitele Prahy 4 v letáku „Volební rádce Prahy 4“ dále dehonestovaní P. Š., A. G. (Trojkoalice), A. L. (ANO 2011). Jestliže většina zde uvedených osob přesto byla zvolena, potom tato skutečnost prokazuje, že obsah letáků nebyl způsobilý ovlivnit vůli voličů. Nehledě k výsledkům voleb, kdy oproti navrhovateli má soud za to, že rozdíly volebních výsledků navrhovatele, resp. hnutí Pro Prahu a dalších volebních stran byly výrazné. V obvodu č. 1 hnutí Pro Prahu obdrželo 2644 hlasů, hranice pro vznik mandátu pro obvod č. 1 byla 3965 (3. mandát Trojkoalice), hnutí by tak muselo získat o 50 % více voličů (nejméně 3966 hlasů), což soud považuje za výrazný a nepřekonatelný rozdíl, aniž by však tento rozdíl byl dán namítanými letáky. Navrhovatel obdržel 357 hlasů, pro srovnání nejnižší počet hlasů (725) pro získání mandátu získala D. K. (ČSSD). Možnosti zvolení navrhovatele je tak třeba vnímat v souvislosti s výsledkem volební strany jeho kandidátky, jak výše uvedeno. Soud obsah obou letáků nepovažuje za *zjevně nekalý způsob vedení volební kampaně v rozporu s požadavkem řádného provedení voleb a volební soutěže, což by mohlo mít s velkou mírou pravděpodobnosti za následek opačný výsledek voleb*“ (sp. zn. Pl. ÚS 73/04). Bylo by v rozporu se smyslem soudního přezkumu voleb, kdyby v této věci soud volby v daném volebním obvodu „zneplatnil“ z důvodu udělování vzájemných „kmotrovských a developerských“ nálepek volebním stranám a jejich kandidátům.

Soud nepovažuje označení „Trojkoalice pro Prahu 4“ za záměrné klamání voličů, za parazitování na názvu volební strany „Pro Prahu“, neboť obě volební strany ve volbách byly jednoznačně identifikovány osobou lídra i grafickou úpravou, jejich záměna tak byla vyloučena. Pokud volební strana v názvu strany zvolí název města, jehož se volby týkají, není oprávněna v souladu se svobodnou soutěží politických sil v demokratické společnosti (čl. 5 Ústavy, čl. 22 Listiny základních práv a svobod) bránit ostatním volebním stranám v dispozici užívat také název města v názvu volební strany nebo jiného označení ve volební kampani. Jak uvedl Městský soud v Praze v usnesení č. j. 3A 110/2014 – 55 ve věci registrace kandidátní listiny koalice PRO PRAHU (odlišit od hnutí Pro Prahu, volební strany navrhovatele) pro volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy: *Nezaměnitelnost názvu volebních stran nezahrnuje zákon mezi kvalifikační podmínky pasivního volebního práva a soud opětovně zdůrazňuje, že podle judikatury Ústavního soudu (např. nález sp. zn. IV. ÚS 275/96), je třeba vždy upřednostnit takový výklad volebních zákonů, aby bylo umožněno právo volit a být volen a ne naopak.*

Jak shora uvedeno, nelze přisvědčit, že by navrhovatelem tvrzeným způsobem mělo dojít k porušení zákona o volbách do zastupitelstev obcí, resp. porušení zákona nemělo vliv na výsledek voleb. Soud proto návrh jako nedůvodný zamítl. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož nemá v tomto typu řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

V Praze dne 12. 11. 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová